

**DIUMENGE QUART
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA
Et vaig fer profeta de les nacions

Lectura del llibre del profeta Jeremies

1, 4-5.17-19

En temps de Josies, el Senyor em va comunicar la seua paraula.

Em digué:

— «Abans de formar-te en les entranyes de ta mare,
ja et coneixia;
abans que isqueres del seu ventre, ja et vaig consagrar;
et vaig fer profeta de les nacions.

Ara, per tant, cenyix-te el vestit

i planta'ls cara;

digues-los el que jo et manaré.

No tremoles davant d'ells: si no, seré jo qui et farà tremolar.

Des d'ara faig de tu una plaça forta,

una columna de ferro,

una muralla de bronze,

enfront de tot el país;

enfront dels reis de Judà i dels seus governants,

enfront dels seus sacerdots i de la gent del poble.

Lluitaran contra tu però no et venceran.

Jo seré al teu costat per a alliberar-te.

Ho dic jo, el Senyor.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

71 (70), 1-2.3ab-4a.5-6ab.15ab i 17 (R.:15a)

R. Els meus llavis diran a tots com m'ajudeu.

En vós, Senyor, m'empare,
que no tinga un desengany.
Deslliureu-me, traieu-me del perill,
vós que sou bo; escolteu-me i salveu-me.

R. Els meus llavis diran a tots com m'ajudeu.

Sigueu el meu castell de refugi,
la meua roca salvadora.
Déu meu, deslliureu-me de les mans de l'injust.

R. Els meus llavis diran a tots com m'ajudeu.

Vós sou la meua esperança, Déu meu,
he confiat en vós, Senyor, des de menut.
Vós em traguéreu de les entranyes de la mare,
acabat de nàixer em vaig emparar en vós.

R. Els meus llavis diran a tots com m'ajudeu.

D'un cap a l'altre del dia els meus llavis
diran a tots com m'ajudeu.
M'instruïu, Déu meu, des de menut,
i encara hui vos proclame admirable.

R. Els meus llavis diran a tots com m'ajudeu.

LECTURA SEGONA

Subsistixen la fe, l'esperança i l'amor; però l'amor és el més gran

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 31 - 13, 1-13

Germans:

Interesseu-vos més pels dons millors.

Però ara vos indicaré un camí incomparablement més gran.

Si jo parlara els llenguatges
dels hòmens i dels àngels,
però no tinguera amor,
seria com una campaneta sorollosa o un címbal estrident.

Si tinguera el do de profecia
i arribara a conèixer els misteris amagats de Déu
i tot el coneixement,
si tinguera tanta fe
que fora capaç de moure les muntanyes,
però no tinguera amor,
no seria res.

Si repartira tots els meus béns als pobres,
fins i tot si em venguera a mi mateix com a esclau,
però no tinguera amor, només per a ser ben vist,
no em serviria de res.

L'amor és pacient, és bondadós;
l'amor no té enveja,
no és altiu ni orgullós,
no és grosser ni interessat,
no s'irrita ni es venja,
no s'alegra de la injustícia,
sinó que troba el goig en la veritat.
Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

L'amor no passarà mai.

Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil,
que el do de parlar en llengües s'acabarà,
que el do de conèixer també serà inútil.
Ara els nostres dons de coneixement
i de profecia són limitats.
Però quan vindrà allò que és perfecte,
serà inútil allò que és limitat.

Quan jo era un xiquet,
parlava com un xiquet,
pensava com un xiquet,
raonava com un xiquet;
però, des que soc home,
tinc per inútil el que és propi dels xiquets.

Ara hi veiem de manera fosca, com en un espill poc clar;
després hi veurem cara a cara.
Ara el meu coneixement és limitat;
després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix.

Mentrestant, subsistixen la fe, l'esperança i l'amor, els tres;
però l'amor és el més gran.

Paraula de Déu.

O bé, més breu:

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

13, 4-13

Germans:

L'amor és pacient, és bondadós;

l'amor no té enveja,
no és altiu ni orgullós,
no és grosser ni interessat,
no s'irrita ni es venja,
no s'alegra de la injustícia,
sinó que troba el goig en la veritat.

Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

L'amor no passarà mai.

Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil,
que el do de parlar en llengües s'acabarà,
que el do de conèixer també serà inútil.
Ara els nostres dons de coneixement
i de profecia són limitats.
Però quan vindrà allò que és perfecte,
serà inútil allò que és limitat.

Quan jo era un xiquet,
parlava com un xiquet,
pensava com un xiquet,
raonava com un xiquet;
però, des que soc home,
tinc per inútil el que és propi dels xiquets.

Ara hi veiem de manera fosca, com en un espill poc clar;
després hi veurem cara a cara.
Ara el meu coneixement és limitat;
després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix.

Mentrestant, subsistixen la fe, l'esperança i l'amor, els tres;
però l'amor és el més gran.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Jesús, igual que Elies i Eliseu, no és enviat només als jueus

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

4, 21-30

En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret,
començà a dir-los:

— «Hui es complix l'Esriptura que acabeu d'escoltar.»

Tots l'aprovaven

i es meravellaven de les paraules plenes de gràcia
que eixien de la seua boca.

I deien:

— «¿Eixe, no és el fill de Josep?»

Ell els digué:

— «Ben segur que m'aplicareu aquella dita:

“Metge, ¡cura't tu mateix!”

“Tot el que hem sentit dir que feies a Cafarnaüm,
fes-ho també ací en el teu poble”.»

I afegí:

— «En veritat vos dic que cap profeta
no és ben rebut en el seu poble.

Més encara, vos assegure que en temps d'Elies
quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos
i una gran fam s'estengué per tot el país,
hi havia moltes viudes a Israel,
però Elies no va ser enviat a cap d'elles,
sinó a una dona viuda de Sarepta de Sidó.

I en temps del profeta Eliseu,
també hi havia molts leprosos a Israel,
però cap d'ells va ser purificat,
sinó Naaman, de Síria.»

En sentir això, tots els qui estaven en la sinagoga
es van omplir d'indignació;
es van alçar,
el van espentar fora del poble
i el dugueren fins a un espadat de la muntanya,

sobre la qual estava edificat el poble,
amb la intenció de despenyar-lo.

Però ell, passant entremig d'ells, se'n va anar.

Paraula del Senyor.